

UN NATZARET A CADA LLAR: ESCOLA, TALLER, LLAR I TEMPLE

Curs 2020/21

Objectius (+ pòster)

- Al lema del curs afegim la paraula ESPERANÇA en el marc del context que estem vivint.
- Sentir la família, l'escola com espai de trobada i espera activa de la vinguda del Senyor.
- Descobrir que el Senyor ve en cada persona, esdeveniment que viu en la meua vida...
- Viure la Presència del Senyor, sentir la seva proximitat.... en les persones, gestos...

Recursos i Material

- Text: un petit conte

Reflexió compartida

Poesia i vídeo

Moments d'oració, silenci, celebració: ens preparem per a la Trobada amb el Senyor que ve.

. Encenem els ciris de l'ADVENT

ADVENT-NADAL- LLAR, ESCOLA, TALLER.... I ESPERANÇA

. Per començar... un conte!

El començament de l'advent m'ha portat a la memòria, un vegada més, aquest conte ben conegut.

"En Martí era un humil sabater d'un petit poble de muntanya. Vivia tot sol. Feia anys que havia enviudat i els seus fills havien marxat a la ciutat a la recerca de treball.

En Martí, cada nit, abans d'anar a dormir, llegia un tros dels evangelis enfront del foc de la llar. Aquella nit es va despertar sobresaltat. Havia sentit clarament una veu que li deia. 'Martí, demà Déu vindrà a veure't'. Es va aixecar, però no hi havia ningú a la casa, ni a fora, és clar, en aquestes hores de la freda nit...

Dinàmica Advent-Nadal:

UN NATZARET A CADA LLAR: ESCOLA, TALLER, LLAR I TEMPLE

Curs 2020/21

Es va llevar molt aviat i va escombrar i va arreglar el seu taller de sabateria. Déu havia de trobar-ho tot perfecte. I es va posar a treballar davant la finestra, per veure qui passava pel carrer. Al cap d'una estona va veure passar un vagabund vestit de parracs i descalç. Compadit, es va aixecar immediatament, el va fer entrar a la seva casa perquè s'escalfés una estona a la vora del foc. Li va donar una tassa de llet calenta i li va preparar un paquet amb pa, formatge i fruita pel camí, i li va regalar unes sabates.

Portava un altra estona treballant quan va veure passar a una jove viuda amb el seu fill, morts de fred. També els va fer passar. Com que ja era migdia, els va asseure a la taula i va treure l'olla de la sopa excel·lent que havia preparat per si Déu es volia quedar a menjar. A més a més, va anar a cercar un abric de la seva dona i un altre d'un dels seus fills i els els va donar perquè no passessin més fred.

Va passar la tarda i en Martí es va entristir, perquè Déu no apareixia. Va sonar la campana de la porta i es va girar alegre creient que era Déu. La porta es va obrir amb una mica de violència i va entrar donant tombs el borratxo del poble.

– Només faltava aquest! Mira, que si ara arriba Déu...– es va dir el sabater.

– Tinc set –va exclamar el borratxo.

I en Martí acomodant-lo a la taula li va treure una gerra d'aigua i va posar davant seu un plat amb les restes de la sopa del migdia.

Quan el borratxo va marxar ja era ben fosc. I en Martí estava molt trist. Déu no havia vingut. Es va asseure davant el foc de la llar. Va prendre els evangelis i aquell dia els va obrir a l'atzar. I va llegir:

– 'Perquè vaig tenir fam i em vas donar menjar, vaig tenir set i em vas donar beguda, estava nu i em vas vestir...Cada vegada que ho vas fer amb un dels meus petits, a mi m'ho vas fer...'

Se li va il·luminar el rostre al pobre sabater. És clar que Déu l'havia visitat! No una vegada, sinó tres vegades! I en Martí, aquella nit, es va adormir pensant que era l'home més feliç del món...".

Advent, esperança de la vinguda de Déu que de moltes formes ens visita".

* * *

UN NATZARET A CADA LLAR: ESCOLA, TALLER, LLAR I TEMPLE

Curs 2020/21

. Reflexió compartida:

La visita de Déu

. Advent: és la visita de Déu, és la nostra espera i la nostra esperança activa, és oració i és alegria.

. Advent: En el llenguatge antic aquest terme indicava l'arribada d'un funcionari, la visita del rei o de l'emperador a una província. També podria indicar la visita de la divinitat que es manifesta amb poder, o a la que se celebra en el culte.

“Els cristians van adoptar la paraula "Advent" per expressar la seva relació amb Jesucrist: Jesús és el Rei, que ha entrat en aquesta pobra "província" anomenada "Terra" per visitar tothom; invita a participar en la festa del seu Advent a tots els que creuen en ell, a tots els que creuen en la seva presència en l'assemblea litúrgica”.

Advent: “Déu hi és, no s'ha retirat del món, no ens ha deixat sols. Encara que no puguem veure'l o tocar-lo, com succeeix amb les realitats sensibles, ell està aquí i ve a visitar-nos de múltiples maneres”.

Déu ve a la meua vida, es dirigeix a mi, en la meua família, en la meua escola, en el meu treball.

Vull rebre'l i acollir-lo en el meu cor

En la vida de cada dia, i ara més amb la pandèmia i les seves restriccions vull superar l'activisme i tenir temps per al Senyor, per a Déu, present en la meua vida, i també per a mi, per a la meua família, amics, companys...

Vull adonar-me de la Presència de Déu en la meua vida i descobrir que “em parla” en els esdeveniments diaris de la meua vida: quan estic a la llar amb la meua família, a l'escola enmig dels meus amics i companys, al carrer o en el treball, estudiant i escoltant música i dedicat a les meves aficions o xatejant o què sé jo...

Ell està present, puc percebre el seu amor, sentir la seva proximitat de Pare que em parla... a través de la seva Paraula, de la vida de Jesús -del qual en recordarem la vinguda històrica, al costat dels seus pares Maria i Josep-, dels sants -com sant Josep Manyanet que va inspirar la nostra escola- ...

Vull veure el món d'una altra manera: amb esperança

La seva presència m'ajuda a veure el món d'una altra manera. M'obre a l'esperança... a descobrir que cada home, cada dona és el meu germà i germana i en ells hi és present Déu i, en ells, el trobo a Ell.

Dinàmica Advent-Nadal:

UN NATZARET A CADA LLAR: ESCOLA, TALLER, LLAR I TEMPLE

Curs 2020/21

No es tracta d'esperar amb els braços plegats; es tracta d'esperar activament, obrint la porta del cor, sortint a la recerca del qui arriba.

Aquesta esperança ha de ser compartida per tots. És la meva esperança i l'esperança de la humanitat de construir un món nou, fratern, just, lliure del mal i del pecat... començant sempre amb petits passos, gestos, detalls: t'acullo, et somric, t'ajudo, t'escolto... la gran esperança està feta de petits gestos de cada dia....

La certesa de la fe

“L'Advent cristià és una ocasió per despertar novament en nosaltres el sentit vertader de l'espera, tornant al cor de la nostra fe, que és el misteri de Crist, el Messies esperat durant molts segles i que va néixer en la pobresa de Betlem. En venir entre nosaltres, ens va portar i segueix oferint-nos el do del seu amor i de la seva salvació. Present entre nosaltres, ens parla de moltes maneres: en la Sagrada Escriptura, l'any litúrgic, en els sants, en els esdeveniments de la vida quotidiana, en tota la creació, que canvia d'aspecte si darrere d'ella s'hi troba Ell o si està ofuscada per la boira d'un origen i un futur incerts”.

. “VEN, SEÑOR JESÚS”

. **Un poema de Alexis Valdés:**

Cuando la tormenta pase
Y se amansen los caminos
y seamos sobrevivientes
de un naufragio colectivo.

Con el corazón lloroso
y el destino bendecido
nos sentiremos dichosos
tan sólo por estar vivos.

Y le daremos un abrazo
al primer desconocido
y alabaremos la suerte
de conservar un amigo.

Y entonces recordaremos
todo aquello que perdimos
y de una vez aprenderemos
todo lo que no aprendimos.

UN NATZARET A CADA LLAR: ESCOLA, TALLER, LLAR I TEMPLE

Curs 2020/21

Ya no tendremos envidia
pues todos habrán sufrido.
Ya no tendremos desidia
Seremos más compasivos.

Valdrá más lo que es de todos
Que lo jamás conseguido
Seremos más generosos
Y mucho más comprometidos

Entenderemos lo frágil
que significa estar vivos
Sudaremos empatía
por quien está y quien se ha ido.

Extrañaremos al viejo
que pedía un peso en el mercado,
que no supimos su nombre
y siempre estuvo a tu lado.

Y quizás el viejo pobre
era tu Dios disfrazado.
Nunca preguntaste el nombre
porque estabas apurado.

Y todo será un milagro
Y todo será un legado
Y se respetará la vida,
la vida que hemos ganado.

Cuando la tormenta pase
te pido Dios, apenado,
que nos devuelvas mejores,
como nos habías soñado.

<https://youtu.be/p-qgBTHqZk4>